

РЕШЕНИЕ

№ 6495

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6378** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С., срещу Решение № 2531/29.05.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав, постановено по анд. № 14594/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Иска се от съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и да реши спора по същество като потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – „Топлофикация София“ ЕАД, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли като неоснователна и остави в сила решението на районния съд. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218

АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С Наказателно постановление № С-14-3074/29.09.2022г., директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С., на „Топлофикация София” ЕАД е наложена еднократна санкция в размер на 286 053, 50 лв., на основание чл. 69, ал. 1 от Закона за опазване на околната среда, чл. 20, ал. 1 и чл.3, ал.2, т.3 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норма и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, определена съгласно Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации (обн. ДВ, бр. 2/2013 г.) и във връзка с нормите за допустими емисии на азотни оксиди и въглероден оксид.

С обжалваното решение СРС е отменил наказателното постановление. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал всички необходими гласни и писмени доказателства, приобщил ги е по реда на чл.283 от НПК и въз основа на тях е приел, че в хода на административнонаказателното са допуснати нарушения на процесуалните правила, които са ограничили правото на защита на наказаното лице и са препятствали възможността му адекватно да я организира.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Правилно е изяснена фактическата обстановка, която се споделя изцяло настоящата инстанция, поради което същата не следва да се преповтаря.

От правна страна.

Предмет на касационна проверка съгласно чл.218 от АПК е решението на районния съд само на посочените в жалбата пороци като за валидността, допустимостта и съответствието на първоинстанционния акт с материалния закон съдът следи служебно. В настоящия случай наведените в касационната жалба доводи са неоснователни.

На първо място в процесното НП не са посочени дата и мястото на извършването на нарушението, които представляват задължителни негови елементи, съобразно разпоредбата на чл. 57, ал.1 от ЗАНН. Изискването е от съществено значение за преценката относно спазването на давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и 2 от ЗАНН и тези по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, приложимата разпоредба съобразно правилата за действие на административнонаказателния закон по време и място, компетентността на актосъставителя и наказващия орган, териториалната компетентност на контролиращата съдебна инстанция и др. В случая е налице неяснота относно датата на извършване на твърдяното нарушение. В КП № 21 от 31.03.2022г. не е посочена дата на извършване на нарушението, а в НП като дата на извършване на нарушението е посочено: от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. Точното посочване на датата на извършване на нарушението е съществен и императивно предвиден реквизит при съставянето на АУАН и при издаването на НП, тъй като така от една страна се индивидуализира нарушението откъм обективни признаци и се очертава предмета на доказване, а от друга страна се следи за сроковете по реда чл. 34 от ЗАНН. В случая неизясняването на датата на извършване на нарушението, поради неточното ѝ посочване не може да се отстрани в съдебния процес при обжалването на

наказателното постановление.

На следващо място разпоредбата на чл. 69, ал. 1 ЗООС, при увреждане или замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, на едноличните търговци и юридическите лица предвижда налагането на санкции, чиито размери се определят по реда на Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения. При констатирани превишения на нормите за допустими емисии, и/или неспазване на ограничения по данни от извършени контролни измервания, СНИ и СПИ на емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух, както се сочи в конкретния случай, санкцията се изчислява по реда на чл. 20, ал. 1 – 4 от Наредбата /чл. 20, ал. 5 от Наредбата/. С процесното НП не е направено ясно разграничение в какво се изразява извършеното нарушение - констатирани превишения на нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества в отпадъчни газове/, и/или неспазване на ограничения по данни от извършени контролни измервания, СНИ и собствени периодични измервания /СПИ/ на емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух. Не е направено и разграничение по смисъла на чл. 20, ал. 1 от Наредбата, доколкото с нея се предвиждат съставите на няколко нарушения: изпускане в атмосферния въздух на: 1. отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества /замърсители/ над нормите за допустими емисии /концентрации на вредни вещества не е направено ясно разграничение в отпадъчни газове/ и/или 2. над определените емисионни норми или 3. ограничения, вкл. и кумулативното им осъществяване. По този начин се пречатства и проверката коя е в случая приложимата формула по т. 2.1, т. 2.2. или т. 2.3. от Приложение 2 към член 20, ал. 3 от Наредбата.

Трето, не е изпълнено и изискването на чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН. В НП следва да са посочени видът и размерът на наказанието, както и начинът, по който то е определено, когато за това е предвиден специален ред. Това дава възможност на наказаното лице ефективно да оспори размера на наказанието, а контролиращата съдебна инстанция да провери неговата законосъобразност. Съгласно чл. 12, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата контролиращото длъжностно лице изготвя предложение за налагане на санкция до министъра на околната среда и водите или до упълномощено от него длъжностно лице въз основа на констативния протокол по чл. 8, ал. 1, протокола за проверка и/или протоколите от лабораторните изпитвания/анализи. В настоящото производство, на дружеството е наложена еднократна санкция по данни от извършени собствени непрекъснати измервания (СНИ). В случаите по чл. 9 от Наредбата, какъвто е и настоящия, предложението за налагане на санкция се изготвя въз основа на констативния протокол по чл. 9, ал.1, доклада по чл. 50 от Наредба № 6 от 1999 г. за реда и начина на измерване на емисии на вредни вещества, изпускани в атмосферния въздух от обекти с неподвижни източници и протокола за оценка на резултатите от проведени СНИ. Съгласно чл. 12, ал. 6 от Наредбата към предложението за налагане на санкция се прилагат и "съответните" изчисления за определяне на размера ѝ, направени по реда на глава четвърта от същата Наредба. В хода на събиране на доказателства пред първата инстанция е представен протокол, в който обаче не е определен размерът на санкцията на дружеството. Към Предложението по чл. 69а, ал. 1, т. 4 ЗООС е приложена Справка за изчисление на размера на еднократната санкция на Комини № 2 и 3, включващи емисиите от

енергийни котли № № 6, 7, 8 и 9, но от нея не става ясно въз основа на кои писмени доказателства са отразените в справката конкретни стойности и параметри и как са заместени във формулата /Приложение № 2/ към чл. 20, ал. 3 от Наредбата, за да се достигне до крайния резултат от 286 053, 50 лв., т.е. липсват "съответните" по смисъла на чл. 12, ал. 6 от Наредбата изчисления, поради което не може да бъде извършена проверка как е изчислена наложената еднократна санкция и съответно дали тя е правилно определена от АНО. Липсата на "съответните" по смисъла на чл. 12, ал. 6 от Наредбата изчисления в протокола води до невъзможност на контролиращата съдебна инстанция да установи по несъмнен и категоричен начин законосъобразно ли е определена наложената с НП санкция. По този начин е нарушено правото на защита на наказаното лице, защото не може да разбере по какъв начин е определено наложеното му наказание, съответно ефективно да го оспори, а съдът от своя страна е в невъзможност да провери законосъобразността му.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че решението на въззивния съд е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото, на ответната страна следва да се присъдят сторените по делото разноски, своевременно поискани до приключване на устните състезания. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

Водим от горното Административен съд-София-град, XVIII-ти Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2531/29.05.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав, постановено по анд. № 14594/2022г.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите - С., да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК –[ЕИК], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

